

Isus a zis: „Eu sunt lumina lumii.“

Revista oficială a Comunității Bisericești Baptiste Române Oradea

Redacția:
Oradea, Str. S. Bărnăușii
No. 27.

Redactor responsabil:
BALC PETRU

Abonamentul
pe an Lei 25.—

Înviere

„Dar acum, Christos a înviat din morți, pârgha celor adormiți.“ (Cor. 15, 5, 20.) După un Ghetsimani plini de lacrimi și dureri după un chin grozav pe cruce vine o dimineață urmată de o zi plină de soare, de bucurie. Mormântul întuneric prin care razele soarelui nu puteau intra, e plin de lumină și slavă. Mormântul e gol, numai fășiile de pânză și ștergarul se aflau puse jos, Isus a înviat El a învins moartea. Undeți este biruința moarte? Undeți este boldul? Glorie fie Învingătorului prin el avem învingere.

Dacă n'ar fi precedat un Ghetsimani și un Golgota

ce folos ar avea învierea și iar dacă după un Ghetsimani și un Golgota nu ar fi urmat a înviere, nu neam putea bucura.

Dar acum bucuria noastră e deplină că și noi putem avea speranță ca cei, care suntem a l-ui Christos. (I. Cor. 15, 23.) La o înviera din morți și la o vecinicie strălucită.

Nu trebuie să ne temem de moarte căci Apocalipsa zice „Nu te teme! Eu sunt cel dintii și Cel de pe urmă, Cel viu.

Am fost mort, și iată că sunt viu, în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale iadului.“ Dacă suntem amicii lui

Dorim cetitorilor noștri sărbători fericite!

Isus din adevăr, atunci e zadarnic orice gând, orice frică. El s'a dus înainte și nea pregătit locul.

El duce viață în moarte, pentru-că este în legătură cu Tata cu acel în veci viu. De aceea a eșit din moarte, dar nu singur, păcătoși, cari au fost în gura morții și a iadului în care a pătruns Isus, au fost scoși de El ca copii lui Dumnezeu.

Azi El a înviat, El e viu în vecii vecilor. Ai simțit tu cititorule învierea în sufletul tău, simți tu pe Isus-ul acela viu, în inimă, în viața ta?

Cât de mulți sunt cari sărbătoresc această sărbătoare a învierii, a luminii, în întunec în moarte.

Suflete tu care ai simțit adevărată înviere în inima ta dute și vestește aceasta înviere și la acei cari sunt încă morți în păcate.

Isus trăește pentru mine, El trăește, pentru mântuirea ta și a mea?

Aceasta înviere ne este ca o mărturie pentru existența lui. Putem noi avea clipe liniștite cât timp știm că sunt suflete cari nu-l cunosc pe Isus?

Doresc să n'avem liniște ci să mergem în toată lumea să vestim învierea Domnului nostru Isus Christos. *Hertha Balc*

Lacrămele lui Isus

Sfânta scriptura zice la Evrei cap 5 vers 7 „El este acela care, în zilele vieții Sale pământesli, aducând rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi” Isus a plâns la mormântul lui Lazar Ioan cap. 11 vers 35 numai pentru unu și în Ierusalim a plâns pentru poporul Său, iar în Ghetsimani plânge El ca mielul lui Dumnezeu care poartă păcatul lumii. Și pe când la mormântul lui Lazar a fost numai o lăcrămare a ochilor și înaintea Ierusalimului un plâns cu suspine, a devenit plânsu din Ghetsimani în adevărate strigate cu lacrimi, pe cari Isus îi plânge sub sarcina unei lume pierdelle.

Pe când Isus la mormântul lui Lazar plânge lacrimi de compătimire și la Ierusalim lacrimi de iubire și sfințește prin ele iubirea și durerea noastră pentru cei pierduți, plânge El la Ghetsimani lacrimi, cari îi exprim propria suferință și durere, El prin aceste lacrimi sfințește propriile noastre lacrimi de suferințe.

În Ghetsimani s'a împlinit ceace zice prorocul Isaia în capitolul 53. „Atuni Dumnezeu a aruncat păcatele noastre ale tuturor pe El” și El care nu știa de nici un păcat, deveni pentru noi păcat.

Și acela care putea zice „Eu și Tata suntem una” Când a fost El pus afară în întuneric, când El acela curat a devenit păcătos se întristează sufletul lui până la moarte și îl cuprinde frica și spaima care se manifestă prin strigăte mari cu lacrimi. Dar ceace îl deosebește de noi e că cu toate că lacrămele suferinței curg peste obraji lui El

totuși poate să se roaje „Tată făcă se nu voia Mea, ci a Ta”.

Invățămune și noi dela Domnul nostru Isus că în orele noastre de Ghetsimani să putem spune „Tată voia Ta”. Poate că asta e rugăciunea cea mai grea dar prin aruncarea unei priviri pe omul durerii vom putem să ne rugăm și noi așa.

Ce vor să ne spună lacrămele lui Isus? Ele ne anunță compătimirea lui cu alții și ne mai spun că noi putem plânge cu cei cari plâng. Ele mărturisesc despre o

iubire fierbinte și ne spun că nu trebuie să ne rușinăm de lacrămele care leam plâns pentru păcatele noastre.

Lacrămele ne mai arată că Isus și în durerea cea mare a putut rosti: „Nu voia Ta Mea, ci a Ta”. Lacrămele de Ghetsimani ne arată că putem plânge în durerea noastră, dar totuși în suferințele cele mai cumplite trebuie să dăm Domnului onoare. Bunul Dumnezeu dăruiască-ne atâta har, că Isus și în lacrămele lui să ne servească că pildă.

Tr. de H. Balc

Ouăle de Paști

Micuțul Ionel stă pe scăunelul cea mic într'un colț al bucătăriei, în care mama lui făcea preparative pentru sărbătorile paștelui. El era un băiețuș numai de 5 ani, dar foarte înțelept. El observase că mama lui făcuse mare curățenie în casă și știa dacă ar încerca să între, ar căpăta bătaie. Deaceia stătea el liniștit și să gândea pentru ce oare sunt paștele? Văzuse făcându-se curățenie care nu prea îi plăcea, mai văzuse că mamă-sa făcuse cozonaci lucru care îi cam convenea, mai știa că de paște are voie să-și îmbrace hainele cele noi de tot pe care numai a singură dată le încercase, mai știa că dacă va fi cuminte îi va aduce epurașu ouă roșii și altele.

Asta era pentru el bucuria cea mai mare. Dar totuș cum stătea el pe scăunelul cea mic, se tot gândea pentru ce oare se sărbătorește paștele? El se temea s'o întrebe pe mama, fiind-că era foarte ocupată și cu ceva mai înainte mi-

cuțul Ionel nu era tocmai cu minte așa că mamăsa îl trăsese puțin de urechi.

El sta, se gândea și iar se gândea; pentru ce e sărbătoarea paștelui? Și pentru ce sunt ouăle roșii, verzi, galbene, albaștre, și nu albe? și de ce trebuie el ca se capete ouă și nu alt cadou, el în fiecare zi putea avea ouă fiind deja destul de mare să meargă singur la coteș de găini pentru a scoate ouăle. Dupăce s'a mai cugetat câțva totuș s'a hotărît s'o întrebe pe mamăsa. Mamă „pentru ce se fac ouă roșii de paști? mama se uita mare la el și nu știa singură ce să răspundă, căci ea nu auzise pentru-ce se fac de paști ouă soșii. Așa o apucat și ea, mai mult nu știa.

Scumpă mamă, nu semeni cumva cu aceasta mamă, care n'a putut răspunde copilului ei la aceasta întrebare, ar fi bine dacă fiecare mamă ar spune și ar explica ce însemnătate au ouăle de paște.

Ouăle simbolizează viața unei ființe, care e închisă nevăzată. Și cum Isus după trei zile înviașe așa și puii după trei săptămâni ese din coaje, care a ținut viața lui închisă. Că ouăle se văpsese în culori e numai un adaus ca să fie ochilor mai plăcuți.

În unele părți și cercuri se mai obișnuiesc ramuri de salcie, cari încă n'au frunze ci numai noduri albe ca catifea (barșoni) pisicuțe cum le mai spune și aceste vor să arate cum viața, verdeața, puterea frunzelor e închisă în nodurile cele mici, iar după un timp se sparg ca viața să se arate naturii.

Paștele deci n'ar trebui să fie sărbătorit cu mâncări colaci, etc. ci ar trebui fiecare s'își dea seama că aceasta sărbătoare are o însemnătate foarte mare. Toate speranțele noastre la o înviere la viață vecinică se nasc și se leg de aceasta înviere a lui Isus Christos.

Hertha Balc

Știri Interesante

Mâncători de cadavre. Un american care a fost în Siberia spune că dacă negrii de acolo nu se mănâncă între ei de vii, fac în schimb mâncare din cadavre. Aceasta, fără considerație de sentimentele lor familiare. El a văzut o familie supraveghiând tocana făcută din rămășițele mamei sau ale tatălui. Surori și frați decedate aveau aceiași soartă.

Oglindă

O stradă unde pietoni stau și protoarul merge. Pentru că aglo-

merația devenea prea mare la anumite ore și lucrătorilor le erau greu să urce și să scoboare cele 967 de trepte ale unei străzi ce urca spre cartierul muncitoresc din Havre, — municipiul a hotărât ca strada, cu toate treptele să umble și cetățenii să stea! Greutățile au fost mari, lungimea scării fiind de 160 m. iar diferența de nivel 51 m. Ele au fost învinse și strada umblătoare poate căra pe oră 10.000 persoane în ambele sensuri: Toată atenția e spre înlesnirea traiului, aiurea.

Ziarul Șt și călăt.

Progrese temporane în corpul studenților. Se poate socoti ca o schimbare, un progres că în școlile superioare și în căminurile studențești din Germania, unde până ieri se consumă enorm de multă bere, faptul că anul trecut a întrat o mare schimbare în cantinele studențești. Chiar în cantina Gambinus din München în care berea era consumată cel mai mult și care cantină e condusă de casa studenților s'a consumat în luna Noembrie anul trecut 20553 l. lapte, 26668 pahare sau 6692 l. jaurt (sămăchișă) și 2028 pahare limonată, pe când bere s'a consumat numai 1900 l. Asta vrea să dovedească că berea a fost de 15 ori mai puțin consumată în comparație cu celelalte băuturi. Faptul acesta se explică că studenții în general nu consumă bere din economie casnică și preocupare de sport.

trad. Hertha Balc